

การศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของพระภิกษุ-สามเณร ต่อการศึกษาภาษาบาลี : ศึกษาเฉพาะกรณี
นักเรียนในเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ 2 ประการดังนี้

1. เพื่อศึกษาทักษะคิดของพระภิกษุ-สามเณรในเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร ต่อการศึกษาภาษาบาลี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทักษะคิดของพระภิกษุ-สามเณรในการศึกษาภาษาบาลี ในเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือพระภิกษุ-สามเณรที่เรียนภาษาบาลีอยู่ในเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 171 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือสถิติเชิงพรรณนา สถิติเชิงอนุมาน(t-test และ F-test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร

ผลการศึกษาพบว่า

1. พระภิกษุราวครึ่งหนึ่ง อายุระหว่าง 20-30 ปี บวชตั้งแต่ 5-10 ปี ระดับการศึกษาทางธรรมส่วนใหญ่จบนักธรรมชั้นเอก และจบเปรียญตรี หนึ่งในสามสำเร็จการศึกษาทางโลกในระดับอนุปริญญาขึ้นไป ส่วนใหญ่เคยสอบตกในการสอบภาษาบาลี และอยู่ในสำนักเรียนวัดเบญจมบพิตร
2. พระภิกษุ-สามเณร มีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาภาษาบาลี ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยด้านที่มีระดับทัศนคติค่อนข้างสูง คือ ด้านการนำไปใช้ประกอบการเทศน์และสอน รองลงมาคือด้านการเห็นประโยชน์ของภาษาบาลี แต่ด้านความรู้ในภาษาบาลีนั้น พระภิกษุ-สามเณรมีทัศนคติระดับปานกลาง

3. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติต่อการศึกษภาษาบาลี คือ สถานภาพการบวช อายุ จำนวนปีที่บวช ระดับการศึกษาทางนักรธรรม ระดับการศึกษาทางเปรียญธรรม ประสบการณ์ในการสอบ ความคาดหวังในการศึกษภาษาบาลี ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อทัศนคติคือระดับการศึกษาทางโลก สำนักเรียน และการรับรู้ปัญหาและอุปสรรค ด้านครูผู้สอน และนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาบาลี

ข้อเสนอแนะ

ด้านหลักสูตรและการบริหาร

1. แม่กองบาลีสนามหลวงผู้รับผิดชอบด้านการศึกษภาษาบาลีของคณะสงฆ์ทั้งหมด ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกบาลีให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
2. ผู้บริหารในแต่ละสำนักเรียน ควรจัดสถานที่เรียนให้มีความพร้อมในการรองรับผู้เรียนทั้งด้านสถานที่และครูผู้สอน
3. คณะสงฆ์ควรให้ความสำคัญและสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนภาษาบาลีอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการสืบต่ออายุพระพุทธศาสนา

ด้านนโยบาย

1. รัฐบาลควรให้ความสำคัญในการสนับสนุนการจัดการศึกษาและสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ควรเข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือสนับสนุนการศึกษาของคณะสงฆ์อย่างจริงจัง เช่น จัดทำนโยบายและแผนพัฒนาหลักสูตรภาษาบาลี ตลอดจนจัดสรรงบประมาณทั้งด้านทุนการศึกษาและสวัสดิการแก่พระภิกษุ-สามเณร
2. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ควรมีการเพิ่มเงินค่านิตยภัต(เงินเดือน) ให้กับพระภิกษุ-สามเณรที่จบเปรียญเอกหรือตั้งแต่เปรียญ 7 ขึ้นไป
3. กระทรวงศึกษาธิการ ควรรับรองสถานภาพของพระภิกษุ-สามเณร ที่เรียนจบทางพระปริยัติธรรมแผนกบาลี รวมทั้งเปิดโอกาสให้พระภิกษุ-สามเณรนำความรู้ทางภาษาบาลีไปเทียบโอนหน่วยกิต เพื่อศึกษาต่อทางโลกในระดับที่สูงขึ้น

The purpose of the study was twofold :

1. to find out the attitude of Buddhist monks and novices in Dusit Distric, Bangkok, toward the study of Bali;
2. to identify the factors influencing their attitude toward the study of Bali.

The population was 171 Buddhist monks and novices who studied Bali in Dusit Distric, Bangkok. A questionnaire was employed to collect the data. Descriptive statistics i.e., t-test, F-test and Pearson's Correlation, were used to test the hypotheses.

The findings were summed up as follows:

1. About half of the monks were 20 – 30 years old and were in monkhood for 5- 10 years. The majority completed the third – level Dharma program and Primary graduate of Theology. One – third earned at least an Associate degree (It was a worldly degree). Most of them used to fail the Bali exam and most were in the learning center at Wat Benjamaborpit.

2. The Buddhist monks and novices in the study had rather highly positive attitude toward the study of Bali. In fact , Most had a rather highly positive attitude toward using Bali for preaching and teaching, followed by realizing its usefulness. However, they had only a moderately positive attitude toward the knowledge of Bali.

3. When the hypotheses were tested, the factors significantly relate to their attitude toward the study of Bali were ordination status, age, number of years in monkhood, way religious student education, way graduation in Buddhist theology education, experience in taking Bali examination, and expectation from studying Bali and learning center. In contrast, worldly degree, awareness of teaching and learning problems were found to have no relationship with their attitude toward the study of Bali.

Recommendations

Curriculum and management

1. Maekong Bali Sanam-Luang , which was responsible of all monks' study of Bali should revise the curriculum of the Tripitaka, Bali section to keep up with the changing society.

2. The administrators of all learning centers should provide a good place and teachers to accommodate learners

3. Monks should give importance to supporting the study of Bali both in and outside Thailand. This will partly contribute to sustaining Buddhism.

Policy

1. The government should support monks' education. The National Buddhism Office should play an important role in supporting monks to have high education. For example, there should be a policy and a plan to improve the Bali curriculum. The government should also allocate enough budget, including scholarship and welfare, to monks and novices.

2. The National Buddhism Office should increase monthly salaries to monks and novices who completed High-grade graduate of Theology or seventh-grade graduate of Theology up.

3. The Ministry of Education should accredit the status of monks and novice who completed the Tripitaka, the Bali section. These monks and novices should be given an opportunity to transfer the credits from the study of Bali to further their studies for a higher worldly degree.